

ת"פ (ירושלים) 63953-01-24 - מדינת ישראל נ' נחמן עובדיה (עציר)

ת"פ (ירושלים) 63953-01-24 - מדינת ישראל נ' נחמן עובדיה ע"ש שלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 63953-01-24

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים - פלילי

נגד

נחמן עובדיה (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד רותם טובול

בית משפט השלום בירושלים

[04.08.2024]

כבוד השופט ארנון איתן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של החזקת נשק (3 עבירות) לפי סעיף 144(א) (רישא לחוק העונשין תשל"ז-1977, ועבירה של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) בצירוף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973. סוכם כי הטיעון לעונש יהיה פתוח.

2. על פי המתואר בכתב האישום, ממועד שאינו ידוע למאשימה ועד יום 5.1.2024, החזיק הנאשם בארון בביתו ברחוב האצ"ל 4 בירושלים (להלן: "הבית") נשק כמפורט להלן:
א. רימון הلم סינוור 959.

ב. שני בקבוקי תבערה המורכבים מבקבוק זכוכית ובתוכם בנזין, כשפיית הבקבוק מלופפת בדבק סלוטייפ מסביב לפיסת בד.

3. כמו כן, באותה העת, החזיק הנאשם 2 צנצנות זכוכית המכילות סמים מסוכנים מסוג קנאביס במשקל כולל נטו של 28 גרם.

ראיות הצדדים לעונש

4. מטעם התביעה הוגש רישום פלילי של הנאשם.

5. מטעם ההגנה הוגשו:

א. אסופת מסמכים אישיים בעניינו של הנאשם.

ב. אסופת מסמכים רפואיים.

ג. מכתב מעסיק.

6. בדיון מיום 7.5.2024 מסר מר אורן יעקב לוי, מעסיקו לשעבר של הנאשם, כי הנאשם הועסק אצלו משך 3 שנים בעסק של פרקטיים ושטיחים. לדבריו, הנאשם הינו בחור אחראי שלאחר פציעה הפסיק לעבוד אצלו. העד הוסיף, כי הנאשם הוא בעל מקצוע ובכוונתו להחזיר אותו לעבודה לאחר סיום ריצוי עונש המאסר. תמצית טיעוני הצדדים
7. המאשימה הפנתה לרישום הפלילי של הנאשם- אי-הרשעה מתיק נוער. נטען, כי אין צורך להרחיב בעניין הפגיעה בערכים המוגנים. המאשימה הפנתה לכך שהנאשם החזיק בביתו 2 בקבוקי תבערה, רימון הלם, וקנאביס במשקל 28 גרם. לדבריה, החזקת כלי הנשק יחד עם הקנאביס מלמדת על דפוס פעולה עברייני מצד הנאשם, ופוטנציאל סיכון גבוה שנשקף מבקבוקי תבערה שהיו מוכנים לשימוש. עוד ציינה המאשימה, כי החזקת בקבוקי התבערה מלמדת על תכנון והכנה.
8. ביחס לפסיקה הנוהגת, הפנתה המאשימה למקרים בהם יוחסו עבירת החזקת נשק למי שזרקו רימוני יד, בשונה מעניינו. צוין, כי בהתאם להנחיית פרקליט המדינה, מתחם הענישה נע בין 9-24 חודשי מאסר בגין החזקת רימון יד, 15-26 חודשי מאסר בגין החזקת בקבוקי התבערה, ו-4-12 חודשי מאסר בדין החזקת סמים. בסך הכול ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה כולל שנע בין 20 חודשים ל-36 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. על הנאשם ביקשה להטיל 22 חודשי מאסר, זאת בהתחשב בכך שהנאשם נטל אחריות וחסך בזמן שיפוטי.
9. המאשימה לא התנגדה כי במסגרת הטיעון לעונש, תימסר התייחסות הנוגעת רק לנסיבותיו האישיות של הנאשם, מתסקיר המעצר.
10. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהמדובר בבחור צעיר שהתגרר עד המעצר עם הוריו. נטען, כי מדובר הנאשם הינו בחור צעיר שמתפקד באופן חיובי, ואין לחובתו הרשעות קודמות, למעט אי-הרשעה בתיק נוער משנת 2020 בעבירות שאינן ממין העניין. צוין, כי כתב האישום תוקן לאחר בחינת הראיות בתיק. עוד הפנתה ב"כ הנאשם לעדות האופי של מעסיקו של הנאשם במסגרת פרשת העונש.
11. ב"כ הנאשם הוסיפה, כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד, והפנתה למכתב המלצה של מרכז מטה ירושלים של סירת חסד ייחודית, במסגרת הדרך החיובית אותה החל בבית המשפט לנוער.
12. ביחס לערכים המוגנים שנפגעו נטען, כי במקרה דנן המדובר בפגיעה ברף הנמוך. לעניין מתחם הענישה, הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון בה נקבע מתחם של 10 חודשים ועד 30 חודשים בגין החזקת נשק, ולעניין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החל ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי עבודת שירות, ובעניינו ביקשה לקבוע מתחם עונש שבין 8 חודשים ל-30 חודשי מאסר, ואת עונשו של הנאשם לקבוע בחלק התחתון של מתחם זה. עוד צוין, כי הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה, וביחס לעבירת הסמים המדובר בהחזקה בכמות מזערית, ובסם הנמנה על סוגי הסמים הקלים. לדבריה, להטלת עונש מאסר ממושך תהיה השלכה קשה עליו ועל משפחתו. הוסף, כי במסגרת תיק הנוער הופנה הנאשם לשירות המבחן וסיים בהצלחה סדנאות של חוק ומשפט וביצע צו של"צ, ואף מתסקיר המעצר עולה, כי הנאשם עבר הליך משמעותי עם רכיבי טיפול, הפיק תובנות, ויש לו כוחות אותם יש למנף למקומות מיטיבים.

13. נוכח האמור, ביקשה ב"כ הנאשם לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, ולהטיל עליו 8 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, בתוספת קנס סמלי ומאסר על תנאי מרתיע.
- דין
14. הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הנשק הינו ההגנה על שלום הציבור וביטחוננו. בעבירות מסוג זה, גלום סיכון רב לשימוש בנשק שאינו חוקי על ידי המחזיק בו לצורך ביצוע של עבירות פליליות, והוא עלול להגיע לגורמים עברייניים העוסקים בפעילות פלילית, או אף חמור מכך, לביצוע עבירות ביטחון.
15. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, עסקינן בנאשם שהורשע בהחזקת רימון הלבם ושני בקבוקי תבערה בביתו, כאשר לא ידוע ממתו כלי נשק אלו הוחזקו, והאם תוכנן לעשות בהם שימוש, אך מנסיבות האירוע ניתן ללמוד על ממד של תכנון והכנה, וקיומו של דפוס פעולה עברייני ביחס לכלל הפריטים שהוחזקו על ידו יחד.
16. במסגרת רע"פ 5613/20 אלהוזייל נגד מדינת ישראל (נבו 25.8.2020) ציין בית המשפט את הדברים הבאים: "לגופם של דברים, עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, למרבה הצער, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען (ראו למשל בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובה, פסקאות 16-17 לחוות דעתי (נבו 5.11.2019); רע"פ 7344/18 מג'יד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (נבו 21.10.2018))."
17. וראו גם: ע"פ 8416/09 מדינת ישראל נ' חרבוש ואח' (נבו 9.6.2010): "חומרתי של עבירת החזקת הנשק, מקורה בכך שעבירה זאת אינה נעשית לרוב אלא כדי לאפשר ביצוע של עבירות אחרות, שמעצם טבעו של הנשק, כרוכות באלימות או בהפחדה. ... כפי שציינה חברתי הנשיאה ד' ביניש, המציאות השוררת בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עמו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה (ראו ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' פס, סעיף 4 (נבו 19.4.04)). יש לעשות כן עוד בטרם יעשה באקדח שימוש קטלני, באמצעות הרחקת המחזיק בו מן החברה לפרק זמן, והעברת מסר מרתיע באמצעות עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל...".
18. ביום 8.12.2021 נכנס לתוקף תיקון 140 לחוק העונשין החל בעניינינו, הקובע עונש מזערי שלא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע בצד העבירה הספציפית. עוד קודם להחמרה שחלה לאחרונה בענישה בגין עבירות נשק, נקבע כי עבירות נשק שעניינן בקבוקי תבערה, מחייבות ענישה מחמירה:
- "סוג עבירות זה, שעניינן בקבוקי תבערה, מחייב ענישה מחמירה. תוצאותיו של בקבוק תבערה, וכבר היו דברים מעולם, עלולות להיות קשות ביותר, וראוי אפוא כי ייצא הקול שהענישה בכגון דא לא תהא קלה. בטחון הציבור אינו יכול להיות הפקר ונתון לאימה.. (ע"פ 262/06 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.2006))."
19. סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בגין החזקת בקבוקי תבערה מלמדת על טווח ענישה רחב התלוי לרוב בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה:

בת"פ (מחוזי נצ') 24257-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ג'מאמעה (נבו 22.6.2023) הנאשם ייצר בקבוקי תבערה, אשר צוין שהם "כלי נשק שסוגל לפלוט חומר הנועד להזיק לאדם", וכמו כן החזיק בביתו את בקבוקי התבערה בלא רשות על פי דין להחזקתם. בנוסף, החזיק הנאשם בביתו סם מסוכן מסוג קנבוס לצריכה עצמית במשקל של 15 גרם נטו. נקבע מתחם עונש הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. על הנאשם הוטל מאסר למשך 36 חודשים, בניכוי ימי מעצרו.

בת"פ (מחוזי ים) 34579-05-20 מדינת ישראל נ' מחמוד (23.11.2020) נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה של ייצור נשק, לאחר שייצר לפחות בקבוק תבערה אחד מתוך מספר בקבוקי תבערה שנתפסו במהלך פעילות מג"ב. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 14 ל- 36 חודשי מאסר, והשית על הנאשם, 17 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

בת"פ (מחוזי חי') 35695-12-15 מדינת ישראל נ' עלא חג'אזי (נבו 23.5.2016) החזיק הנאשם ונשא שני בקבוקי תבערה ברכבו לאחר שגמלה בליבו ההחלטה להצית רכבו של אחר על רקע סכסוך עמו. כן החזיק הנאשם בכיס מכנסיו בסכין שאורך להבה כ- 6.5 ס"מ. נקבע מתחם ענישה שבין 12 חודשים ל-24 חודשים, ונגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

בע"פ 9511/01 קבקוב נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירות של הכנה ונשיאה של כלי נשק מסוג בקת"ב - נגזרו עליו 12 חודשי מאסר.

20. ביחס להחזקת רימון הולם, בע"פ 6327/17 יוסבשוילי נ' מדינת ישראל (2018) ע"פ 7124/06 דרורי נ' מדינת ישראל (2007) צוין אמנם כי רימון הולם חומרתו פחותה יותר, הן בקטגוריית הנשקים הכללית, והן בתת הקטגוריה של הרימונים שלהם יכולת המתה. רימון הולם "בכוחו להזיק", להבדיל מיכולת המתה, ונעשה בו שימוש בעיקר להטלת אימה וגרימת נזק. עם זאת, אין להתעלם מהנזק הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם כתוצאה מהמעשה. לעניין זה קבע בית המשפט העליון כך:

"העובדה שתוצאתו של הפיצוץ איננה ההרס והחורבן הנגרמים מרימונים "רגילים" אינה גורעת מנפוצותו של הרימון המחולל אותו... גם בשאלה האם בכוחו של רימון מסוג זה להזיק לאדם דומני שיישומו של המבחן אשר נקבע בהלכת שטרית... מניב תוצאה ברורה... רימון הולם הינו רימון היוצר נזק" (ע"פ 7124/06 דרורי נ' מדינת ישראל, פסקאות 9-10 (2007); ראו גם: ע"פ 7386/13 עווד נ' מדינת ישראל (2013);

דברי דומים נאמרו גם בע"פ 5336/16 סעיד אל רחים עזאם ואח' נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (2016): "אכן, הנזק הפוטנציאלי של רימון הולם הוא נמוך מזה של רימון רסס (השוו ע"פ 1323/13 רך חסן נ' מדינת ישראל (5.6.2013)), אך לא ניתן להתעלם מהאפקט שהוא יוצר ומהבהלה שיש בכוחו לזרוע בקרב הציבור ושומא על בית המשפט לתרום את חלקו במלחמה על תחושת הביטחון האישי של הציבור".

21. סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בגין החזקת רימון הולם מלמדת על טווח ענישה רחב התלוי לרוב בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה:

בע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה (מיום 14.4.2022) הורשע נאשם, על פי הודאתו, בעבירת החזקת נשק בצוותא עם אחר - אקדח "גלוק", מחסנית, כדורים ורימון הלם אותם החזיק בביתו לתקופה קצרה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 10-36 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, בן 19 וללא הרשעות קודמות, 10 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר עונשו ל-18 חודשים.

בת"פ (שלום עכו) 6532-03-14 מדינת ישראל נ' רעד (מיום 3.7.2014), מדובר היה בנאשם צעיר בעל הרשעה קודמת אחת, אשר הורשע בהחזקת 6 רימוני הלם, מספר מחסניות וכמות גדולה של כדורים מסוגים שונים. נקבע מתחם ענישה שבין 8 חודשים ל-18 חודשים. בית המשפט גזר עליו 14 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

בת"פ (שלום ת"א-יפו) 56119-02-13 מדינת ישראל נ' יפרח - (2.9.2013) הנאשם הורשע עפ"י הודאתו ובמסגרת הסדר לטווחי הענישה בהחזקת אקדח, מחסנית, כדורים שונים רימון הלם ומשתיק קול לאקדח. הנאשם בעל עבר פלילי ובית המשפט גזר עליו 16 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

ראו גם: ע"פ 5602/22 - מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 12, (14.9.22); ע"פ 4103/22 מדינת ישראל נ' מוחמד אמון, פסקה 9, (6.11.22); ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה, פסקה 15 (23.1.2022); ע"פ 2033/21 איימן זועבי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (30.8.21); ע"פ 6021/21 עלי עבוד נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (19.12.21); ע"פ 587/22 עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל, פסקאות 9-10 (22.5.22); ע"פ 5780/21 מוחמד שיבלי נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (14.12.21); ע"פ 2101/21 תומר טוביה נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (29.7.21); ע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' אברהם פקיה, פסקאות 12-13 (19.12.21).

22. סבורני, כי בנסיבות מקרה זה, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם החל מ-12 חודשי מאסר ועד 24 חודשים לצד ענישה נלווית.

23. במסגרת שיקולי הענישה התחשבתי בגילו הצעיר של הנאשם, העדר הרשעות קודמות, לקיחת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי, הרצון ליציבות תעסוקתית, גורמי תמיכה משפחתיים, והשאיפה שגילה לניהול אורח חיים יציב ותקין. הבאתי במסגרת שיקולי גם את משך תקופת המעצר בה שוהה הנאשם.

24. באיזון בין שיקולים אלו יש לקבוע את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם, כך שיוטלו עליו העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 14 חודשים בניכוי ימי המעצר.

ב. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה כל עבירה הקשורה בנשק.

ג. התחייבות בסך 3500 ₪ זאת למשך 3 שנים להימנע מביצוע העבירה נשוא כתב האישום.

ד. קנס בסך 3,000 ₪ אשר ישולם עד ליום 1.1.2025.

ה. הסם יושמד. המוצגים יחולטו או יושמדו בהתאם להחלטת רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשפ"ד, 04 אוגוסט 2024, במעמד הנוכחים.